Súd:	Okresný súd Nové Mesto nad Váhom
Spisová značka:	4C/5/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu:	3113234242
Dátum vydania rozhodnutia:	21. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Hedviga Pikalíková
ECLI:	ECLI:SK:OSNM:2016:3113234242.3

Rozhodnutie

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom, sudkyňou JUDr. Hedvigou Pikalíkovou v právnej veci navrhovateľky V. O., nar.XX.XX.XXXX, trvale bytom N. U..XX, I. W. I. O., práv. zastúpenej JUDr. Soňou Miškovičovou, advokátkou so sídlom Nové Mesto nad Váhom, Čsl. armády 4, proti odporcovi R.. R. W., nar.XX.XX.XXXX, trvale bytom Ž. Č..X, Z., právne zast. JUDr. Jánom Havlátom, Advokátska kancelária Havlát & Partners, Rudnayovo nám. č.1, Bratislava, o zaplatenie 3.966,67 Eur, takto

r o z h o d o l :

I. Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľke sumu 3.966,67 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,75% ročne zo sumy 3.966,67 Eur od 26.03.2013 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Vo zvyšnej časti úrokov z omeškania sa návrh zamieta.

III. Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľke náhradu trov konania vo výške 478,89 Eur do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku, k rukám právnej zástupkyne navrhovateľky.

IV. Odporca je povinný zaplatiť súdny poplatok z návrhu na začatie konania vo výške 237,50 Eur na účet číslo: XXXXXXXXXX, kód banky: XXXX, VS: XXXXXXXXXX, ŠS: XXXXXXXXXX, KS: XXXX, IBAN: M., SWIFT: B., vedený v Štátnej pokladnici Bratislava, do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľka podala dňa 12.12.2013 návrh, v ktorom žiadala, aby súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť jej sumu 4.000,- Eur s 8% úrokom z omeškania z dlžnej sumy, čo činí 2.404,52 Eur. Súčasne žiadala náhradu trov konania. V dôvodoch návrhu uviedla, že si odporca privlastnil jej testamentárny nárok po pani S. K., ktorá jej dala testament na 120.000,- Sk, avšak pri dedičskom konaní sa ukázalo, že odporca na základe podvodných notárskych zápisníc sa zmocnil všetkých vkladných knižiek, ktoré mala nebohá uložené v schránke v Slovenskej sporiteľni v Novom Meste nad Váhom, zo všetkých vybral peniaze, teda aj z knižky, na ktoré peniaze boli určené pre jej osobu.

Do zápisnice spísanej na Okresnom súde v Trenčíne dňa 24.09.2014 upravila petit návrhu tak, že žiadala, aby bol odporca zaviazaný zaplatiť jej sumu 3.966,67 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,75% ročne z dlžnej sumy od 26.03.2013 do zaplatenia. Poukázala pritom na rozsudok krajského súdu v trestnej veci proti odporcovi, ktorý ju odkázal na občianske súdne konanie o náhradu škody.

Na pojednávaní dňa 21.06.2016 súd pripustil zmenu návrhu v časti úrokov z omeškania, keď navrhovateľka žiadala, aby súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť jej sumu 3.966,67 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75% ročne z dlžnej sumy od 26.03.2013 do zaplatenia.

Odporca žiadal, aby súd návrh v celom rozsahu zamietol. Poukázal na to, že z podania navrhovateľky nie je zrejmé, či táto uplatňuje nárok ako testamentárny dedič, t.j. žiada vydanie dedičstva, alebo uplatňuje

nárok náhradu škody. Nárok navrhovateľky považoval za premlčaný z dôvodu, že navrhovateľka od začiatku, t.j. po smrti poručiteľky, vedela, akú sumu má uplatňovať. Táto skutočnosť jej bola známa z testamentu s tým, že vedela aj vo vzťahu ku komu má svoj nárok uplatňovať. V danom prípade začala premlčacia lehota podľa jeho názoru plynúť od smrti poručiteľky a uplynula ešte predtým, než sa začalo trestné stíhanie voči odporcovi, resp. časť z nej už v tomto období uplynula. Ďalšia časť premlčacej lehoty uplynula potom, ako bolo vydané rozhodnutie Krajského súdu Trenčín, a to do podania tejto žaloby.

Ďalej namietal, že podpis navrhovateľky na pôvodnom návrhu zo dňa 12.12.2013 nie je podpisom navrhovateľky, vychádzal pritom z trestného spisu a z porovnania s podpismi tam danými. Poukázal na to, že pokiaľ si navrhovateľka uplatňuje nárok titulom náhrady škody, žiadnym spôsobom nepreukázala príčinnú súvislosť medzi vzniknutou škodou a zavinením. Krajský súd Trenčín totiž skonštatoval, že odporca konal na základe platnej plnej moci, ktorá mu bola daná zo strany poručiteľky a v súlade s jej pokynmi bola v prospech poručiteľky odporcom použitá suma 170.000,- Sk. Navrhovateľka sa v tomto konaní na úrovni svojich tvrdení nesnaží bližšie zdôvodniť, ako jej mohla vzniknúť škoda, keď odporca v súlade s pokynom poručiteľky a na základe plnomocenstva použil peniaze z predmetnej vkladnej knižky, čiže žalobkyňa nadobudla vkladnú knižku závetom, a to koľko bolo na nej peňazí v čase smrti poručiteľky, bolo dôsledkom rozhodnutia samej poručiteľky. Na základe závetu mohla navrhovateľka platne nadobudnúť iba vkladnú knižku, nie však peniaze, ako je v závete nesprávne uvedené. V dôsledku nenadobudnutia peňazí jej nemohla správaním odporcu vzniknúť škoda.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov, oboznámil pripojený spis Okresného súdu Trenčín sp. zn. 1T/40/2011, závet spísaný poručiteľkou S. K. zo dňa 23.03.2006, uznesenie Okresného súdu Trenčín v dedičskej veci po poručiteľke S. K., č.k. 35D/20/2007-300 zo dňa 23.08.2007, vyjadrením odporcu, platobným rozkazom tunajšieho súdu 4C/5/2015-58 zo dňa 17.09.2015, odporom proti platobnému rozkazu a ďalším spisovým materiálom a zistil tento skutkový stav:

Rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č.k. 23To/23/2012-822 zo dňa 25.03.2013 (zo spisu Okresného súdu Trenčín sp. zn. 1T/40/2011) bol odporca uznaný vinným zo zločinu sprenevery, pretože hoci bol na základe neplatnej notárskej zápisnice zo dňa 06.10.2006 v znení doložky o oprave zápisnice zo dňa 09.10.2006 splnomocnený, mal udelené dispozičné právo, ktoré sa okrem iného týkalo aj disponovania s vkladnou knižkou č. XXXXXXXXXX/XXXX dňa 09.10.2006, vybral sumu 120.435,- Sk, tieto neodovzdal do dedičského konania po nebohej S. K., čím spôsobil navrhovateľke ako závetnej dedičke škodu. Navrhovateľka bola odkázaná s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 25.03.2013 a dňa 25.04.2013 bol navrhovateľke uvedený rozsudok doručený. V intenciách tohto rozhodnutiach, na ktoré navrhovateľka odkazovala, podala dňa 12.12.2013 návrh na zaplatenie sumy 4.000,- Eur, ktorý upravila do zápisnice súdu dňa 24.09.2014 na sumu 3.966,67 Eur.

Súd nemal pochybnosti o tom, že navrhovateľka sa domáhala zaplatenia tejto sumy titulom náhrady škody ako závetná dedička po poručiteľke S. K.Š., ktorá titulom dedičstva nadobudla finančné prostriedky vo výške 120.000,- Sk, a nie vkladnú knižku ako cenný papier. Táto skutočnosť je zrejmá zo samotného závetu, v ktorom poručiteľka uvádza najskôr „ ... porúčam týmto 120.000,- Sk... „ a až ďalej uvádza, na akej vkladnej knižke je táto suma finančných prostriedkov uložená.

Podľa § 135 O.s.p. je súd viazaný rozhodnutím ústavného súdu o tom, či určitý právny predpis je v rozpore s ústavou, so zákonom alebo s medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná [§ 109 ods. 1 písm. b)]. Súd je tiež viazaný rozhodnutím ústavného súdu alebo Európskeho súdu pre ľudské práva, ktoré sa týkajú základných ľudských práv a slobôd. Ďalej je súd viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin, priestupok alebo iný správny delikt postihnuteľný podľa osobitných predpisov, a kto ich spáchal, ako aj rozhodnutím o osobnom stave, vzniku alebo zániku spoločnosti a o zápise základného imania; 14) súd však nie je viazaný rozhodnutím v blokovom konaní.

Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti. Podľa ods. 3 tohto paragrafu sa zodpovednosti zbaví ten, kto preukáže, že škodu nezavinil.

Základným predpokladom vzniku zodpovednosti za škodu sú najmä porušenie právnej povinnosti, existencia škody, príčinné súvislosti medzi porušením právnej povinnosti a škodou a zavinenie.

Súd zaviazal odporcu k úhrade náhrady škody z dôvodu, že naplnil svojim konaním všetky uvedené podmienky. Existenciu jej protiprávneho konania potvrdil právoplatný trestný rozsudok, kde sa vo výrokovej časti konštatuje, že sa odporca dopustil spáchania zločinu sprenevery.
V konaní bola preukázaná existencia škody vo výške 120.000,- Sk (3.966,67 Eur) ktorá vznikla tým, že hoci bol odporca na základe neplatnej notárskej zápisnice zo dňa 06.10.2006 v znení doložky o oprave zápisnice zo dňa 09.10.2006 splnomocnený, mal udelené dispozičné právo, ktoré sa okrem iného týkalo aj disponovania s vkladnou knižkou č. XXXXXXXXXX/XXXX dňa 09.10.2006, vybral sumu 120.435,- Sk, tieto neodovzdal do dedičského konania po nebohej S. K..

Zrejmá je i príčinná súvislosť medzi protiprávnym konaním a vzniknutou škodou. V trestnom konaní bolo preukázané i odporcove úmyselné zavinenie.

Na základe zistených skutočností súd považoval nárok navrhovateľky za oprávnený a návrhu vyhovel v celom rozsahu.

Na záver súdu o oprávnenosti nároku navrhovateľky nemala vplyv ani námietka odporcu týkajúca sa premlčania nároku navrhovateľky, nakoľko uplatnením si nároku na súde v trestnom konaní premlčacia lehota neplynula (§ 112 Občianskeho zákonníka) a začala plynúť až po právoplatnosti rozsudku, ktorým bola so svojim nárokom odkázaná na občianskoprávne konanie, resp. doručením rozsudku dňom 25.04.2013.

Z pripojeného spisu súd zistil, že navrhovateľka uplatnila nárok na náhradu škody v adhéznom konaní dňa 18.05.2007, pričom počas trestného konania zostala činná až do jeho ukončenia dňa 25.03.2013. Odporca vybral peniaze z vkladnej knižky dňa 09.10.2006, pričom navrhovateľka uplatnila svoj nárok dňa 18.05.2007, t.j. po 7 mesiacoch a 9 dňoch s tým, že od 18.05.2007 až do 25.03.2013 premlčacia lehota neplynula. Opätovne začala plynúť až od 26.03.2013 a plynula až do 12.12.2013, kedy bol návrh doručený na súd. Počas tohto obdobia uplynulo 8 mesiacov a 16 dní. Z premlčacej doby tak uplynulo márne spolu 15 mesiacov a 25 dní.

K premlčaniu nároku navrhovateľky jeho neuplatnením v zákonnej subjektívnej dvojročnej ani objektívnej trojročnej lehoty podľa § 106 Občianskeho zákonníka teda nedošlo.

Obrana odporcu spočívala okrem iného aj v tom, že práve z vkladnej knižky č. XXXXXXXXXX/XXXX, z ktorej mala navrhovateľky dostať titulom dedičstva sumu 120.000,- Sk, použil peniaze na poskytnutie nákladov súvisiacich so zdravotnou starostlivosťou S. K. s tým, že takýto pokyn dostal od poručiteľky pred smrťou. Tieto skutočnosti však neboli v konaní preukázané. Rovnako neboli v konaní preukázané skutočnosti svedčiace o zlých vzťahoch navrhovateľky s poručiteľkou bezprostredne pred jej smrťou, pre ktoré by odporca takýto pokyn mal od poručiteľky dostať. Pokiaľ ide o dôkazné bremeno, platí zásada, že každý z účastníkov preukazuje tie skutočnosti, z ktorých vyvodzuje pre seba priaznivé dôsledky. V danom prípade bolo dôkazné bremeno na odporcovi, preto súd na tieto okolnosti nevypočul svedkov, ktorých navrhla navrhovateľka.

Súd neprihliadol ani na námietku odporcu, že navrhovateľka nepodpísala návrh zo dňa 12.12.2013, nakoľko podpis návrhu je voľným okom v základných ťahoch zhodný s podpisom na doručenke na predvolanie na výsluch na Okresný súd Trenčín zo dňa 08.09.2014, ako aj na zápisnici z tohto výsluchu zo dňa 24.09.2014 (čl.42 spisu). O pravosti podpisu nemal súd vážnejšie pochybnosti, najmä keď navrhovateľka opakovane zdôrazňovala, že ide o jej podpis.

Súd priznal navrhovateľke nárok na sumu 3.966,67 Eur spolu so zákonným úrokom z omeškania vo výške 5,75% od prvého dňa nasledujúceho po právoplatnosti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č.k. 23To/23/2012-822, v súlade s § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 ods. 1 Nariadenia Vlády SR č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom ku dňu vzniku omeškania, podľa ktorých je výška úrokov z omeškania o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky (ECB) platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

V danom prípade bola v prvý deň omeškania diskontná sadzba ECB 0,75% ročne, preto v uvedenom období predstavuje úrok z omeškania podľa Občianskeho zákonníka 5,75% ročne.

Pokiaľ navrhovateľka žiadala úrok z omeškania vo výške 8,75% ročne, súd vo zvyšnej časti úrokov návrh zamietol z dôvodu, že nejde o prípad, kedy záväzkový vzťah (uzavretá zmluva) vznikol pred 01.02.2013, kedy sa výška úrokov z omeškania riadi podľa predpisov účinných ku dňu 31.01.2013 a úroky by mali byť vo výške 8% plus základná úroková sadzba ECB, teda 8,75%.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p a úspešnej navrhovateľke priznal náhradu trov, ktoré spočívajú v trovách právneho zastúpenia vo výške 478,89 Eur pozostávajúce z 3 úkonov právnej služby po 151,05 Eur (t. j. prevzatie a príprava zastúpenia, pojednávanie dňa 10.03.2016 a 21.06.2016), 3 x režijný paušál po 8,58 Eur, podľa § 10 ods. 1, § 13a ods. 1 písm. a), c), § 16 ods. 3 Vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v platnom znení.

Navrhovateľka podlieha zákonnému osobnému oslobodeniu od súdnych poplatkov v zmysle ust. § 4 ods. 2 písm. i) zákona 71/1992 Zb. v znení neskorších predpisov, preto povinnosť zaplatiť súdny poplatok za návrh prechádza podľa výsledku konania na odporcu v zmysle § 2 ods.2 tohto zákona . Súdny poplatok predstavuje sumu 237,50 Eur.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Trenčíne.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (označenie súdu, ktorému je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, podpis, dátum) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie je potrebné podať v počte 2 rovnopisov, ak potrebný počet rovnopisov účastník nepredloží, súd vyhotoví kópie na jeho trovy (§ 42 ods. 3, § 205 ods. 1 O.s.p.).
Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že

§ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
§ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
§ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
§ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
§ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
§ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
§ rozhodoval vylúčený sudca,
§ súd prvého stupňa nesprávne posúdil vec, a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy,
§ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
§ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
§ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
§ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (dôkazy sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu, dôkazmi má byť preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4, účastník konania bez svojej viny nemohol dôkazy označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa),
§ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z neprávneho právneho posúdenia veci (§205 ods. 2, § 205a ods. 1, § 221 ods. 1 O.s.p.).